

eller Fuldbyrderne ikke længer ere i Besiddelse af de til at bestilles som saadan fornødne Egenstaber, saavel som naar Myndighederne (se § 1) andrage derom paa Grund af de ved Gennemgangen af Voets Kassebog eller Skiftebog forefundne Misligheder med Hensyn til Behandlingen af Voets Midler, eller paa Grund af, at Fuldbyrderen unblader paa Forlangende at meddele de i Voet interesserede saadanne Oplysninger, Voet vedrørende, som stønnes at være af Bigtighed for disse, og som han sidder inde med.

Naar Fuldbyrderen ikke afleverer Voet til fastsat Tid, er Skifteretten berettiget til at fratage ham Voet ved umiddelbart at tage dette under Behandling, i hvilket Tilfælde han er pligtig til at aflevere Voet under Ansvar efter Straffelovens § 98, 2det Stykke, dog at der af Skifteretten bør gives ham den Afgang til Voets Bøger og Papirer, som behøves, for at han kan aflægge behørigt Regnskab.

I alle Tilfælde, i hvilke Voet efter denne Paragraf overgaar til Skifteretten, skal det behandles til Ende af denne.

Naar Voet i Medfør af ovenstaaende Bestemmelser i 1 b. eller 2 gaar over til Skifteretten, bliver Fuldbyrderens ikke at udrede, hvad enten et saadant maatte være bestemt i Testamentet eller ikke, men Skifteretten afgør, hvilket Bederlag der skal tillægges Fuldbyrderen for hans hidtidige Behandling.

Naar en af flere Fuldbyrdere mister de til at bestilles som saadan fornødne Egenstaber, kan Justitsministeren efter Indstilling af den eller de tilbageblivende eller af den i § 2, 2det Stykke, nævnte Del af Arvingerne bestikke en ny i hans Sted.

§ 6.

Naar Behandlingen er sluttet, afleveres Voets Bøger og Papirer til Efterhyn af Myndighederne (se § 1), hvorhos Fuldbyrderen afgiver de i Forordningen om Afgift af Ejendomme af 8de Februar 1810 §§ 8—10, jfr. Forordningen angaaende Rancelliets Kasse- og Regnskabsvæsen af 8de Juli 1840 § 7 og Reglement af 26de Marts 1874, § 3, 2det Stykke, samt i Bekendtgørelsen om Kontrol med Overformynderimidler af 2den September 1869 Litra C. omhandlede Anmeldelser.

§ 7.

De Voet paahvilende Afgifter til det offentlige forfalde ved Voets Slutning. For deres rigtige Indbetaling hæfter Fuldbyrderen personlig. Er der flere Fuldbyrdere, hæfter de en for alle og alle for en.

§ 8.

Blandt de i Skiftelovens § 89 nævnte „interesserede i Voet“ henregnes ogsaa vedkommende offentlige Myndigheder, ikke blot for saa vidt angaar Afgifterne til det offentlige, men ogsaa med Hensyn til saadanne Legater, som ifølge afdødes Vilje skal undergives offentlig Bestyrelse.

§ 9.

Opsyldelsen af de Testamentsfuldbyrdere efter Lovgivningen paahvilende Pligter kan foruden ved andre Retsmidler fremtvinges ved Dagbøder fra 4—10 Kr., der tilfalde Statskassen, affones efter Loven af 16de Februar 1866 § 3 og paalægges af den Myndighed, som i hvert enkelt Tilfælde har at paase Pligtens Opsyldelse.